

OSZWABIĆ (2) *vb pf*

prawdopodobnie jasne (tak w o-); a pochylone.

fut 3 sg oszwąbi (1). ◇ 3 pl oszwąbią (1). ◇ [praet 3 pl m pers oszwąbili. ◇ con 2 sg m oszwąbiłby.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Oszukać, okpić, podejść; circumducere, decipere, defraudare, deludere, emungere, fallere, fraudare, fucare, inducere in errorem, intervertere, ludere, pervertere, supplantare Cn [kogo] (2) : Załz nie ma dziwnych wabow co nas ktemu wabyą/ Ale wierz mi zlećifzli iże cie ofzwabyą. *RejWiz* 103v; Prośi ná hálbę Winá/ prośi y ná drugą: [...] Dodawa dobrej myśli: pełnymi dogrzewa: A owdzie opoiwfy błazná/ zrozumiewa. A gdy go iuż doleie/ z kárczmy go wywabi Miedzy gory: tám go iuż do końcá ofzwabi. Porwie go z towárzyftwem ná Turecką ftronę *KlonWor* 26; [Dolis me deluderis. Ofzwabił by mie. *TerentMatKęł* B7].*

2. [Pozbawić kogoś czegoś; *attondere, nudare, orbare, spoliare, tondere Cn [kogo z czego]: A to y mnie że to człek miał wždy kęs vrody/ Iełcze y koniá wzięwfy/ ofzwabili z brody. *Albertus* B4.]*

Synonimy: 1. okłamać, omamić, omylić, oszalbić, oszukać, oszydzić, zmylić, zwieść; 2. obłupić, obrać, odrzeć, ogolić, ogołocić, okraść, złupić.

Formacje współrdzenne cf SZWABIĆ.

EW